

srev

Mariana Fulger

(joc)

priveam un timp de vers invers
cum se plimba prin clipe
srev, srev spuneau pietrele
srev, urma autobuzelor pe bulevard
srev, srev, mugurii corcodușilor
sub neaua care se cernea srev, srev..
srev, vitrinele cu un timp al lor albastru
și marea foșnind peste oraș
pașii îndrăgostiților mereu visători
și dorul marinarilor îndepărtați
srev, pescărușii ca niște aeroplan de observație
cu alarmă de furtună și resturi
srev, inimile pretutindeni

priveam un timp de floarea-paștelui
cum se lățea în fața mea
să culeg, să culeg și înainte să vină prânzul
să duc mamei scumpe care mă aștepta în prag
în copilăria nemuritoare, deși fără alt timp
priveam la chipul ei cum râde înlăcrimat
peste drumurile care o lăsau în urmă
când pe noi, copiii ei, ne duceau, ne duceau
și îl sărutam infinit

priveam un el și-o ea bătrâni visători
cum se țineau de mână
în fiecare clipă în care ne întâlneam
și mă imaginam dăruindu-le flori
priveam a mea muză cum își plimbă
dulce privirea printre trecători în calea mea
și ninge, ninge timp de poezie
în inima ei, în inima mea
srev, srev...

Copyright Mariana Fulger